Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1943	Ausgegeben zu Krakau, den 21. August 1943 Wydano w Krakau, dnia 21 sierpnia 1943 r.	Nr. 63

Inhalt / Treść

Verordnung
über Maßnahmen zur Bekämpfung der Tuberkulose.

Vom 21. Juli 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Meldepflicht.

(1) Jede Erkrankung, jeder Verdacht einer Erkrankung und jeder Sterbefall an

1. ansteckender Lungen- und Kehlkopftuberkulose,
2. Hauttuberkulose,
3. Tuberkulose anderer Organe

ist innerhalb von 48 Stunden nach erlangter Kenntnis dem für den Wohnsitz oder ständigen Aufenthaltsort des Kranken zuständigen Kreishauptmann / Stadthauptmann schriftlich anzuzeigen.

(2) Zur Erstattung der Anzeige sind verpflichtet:

1. der behandelnde Arzt, der die Krankheit, den Krankheitsverdacht oder die Ausscheidung von Krankheitserregern festgestellt hat,

Rozporządzenie
o środkach zaradczych celem zwalczania gruźlicy.

Z dnia 21 lipca 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Obowiązek zgłaszania.

(1) Każde zachorowanie, każde podejrzenie w kierunku zachorowania oraz każdy wypadek śmierci z powodu

1. zakaźnej gruźlicy płuc i krtani,
2. gruźlicy skóry,
3. gruźlicy innych organów

zgłosić należy pisemnie w ciągu 48 godzin od powzięcia wiadomości o tym staroście powiatowemu / staroście miejskiemu, właściwemu dla miejsca zamieszkania lub miejsca stałego pobytu chorego.

(2) Do dokonania zgłoszenia obowiązani są:

1. leczący lekarz, który stwierdził chorobę, podejrzenie w kierunku choroby lub wydzielanie zarazków chorobowych,

2. der Haushaltsvorstand,
3. jede mit der Pflege oder Behandlung des Erkrankten berufsmäßig beschäftigte Person,
4. derjenige, in dessen Wohnung oder Behausung der Verdachts-, Erkrankungs- oder Todesfall sich ereignet hat,
5. der Leichenschauer.

Die Verpflichtung der in Nr. 2 bis 5 genannten Personen tritt nur dann ein, wenn ein vorher aufgeführter Verpflichteter nicht vorhanden ist.

(3) Die Anzeige muß Name, Vorname, Beruf und Anschrift der erkrankten Person enthalten und die Art und Ausdehnung der Krankheit angeben. Beim Wechsel der Wohnung oder des Aufenthaltsortes sowie bei Krankenhausaufnahme und -entlassung ist erneut Anzeige zu erstatten; in der Entlassungsanzeige ist anzugeben, ob der Entlassene geheilt ist und ob er die Erreger einer übertragbaren Krankheit noch ausscheidet.

§ 2

Unterbringung.

(1) Der Gouverneur des Distrikts (Abteilung Gesundheitswesen) kann eine geeignete Unterbringung eines Tuberkulosekranken anordnen.

(2) Die Durchführung der Anordnung obliegt dem zuständigen Kreishauptmann / Stadthauptmann. Weigert sich der Kranke, dieser Anordnung Folge zu leisten, so kann er durch polizeiliche Maßnahmen dazu angehalten werden.

§ 3

Tuberkuloseuntersuchung.

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Gesundheitswesen) und die Gouverneure der Distrikte (Abteilung Gesundheitswesen) können allgemein oder für bestimmte Personengruppen Untersuchungen anordnen zur Feststellung, ob diese Personen frei von aktiver und offener Tuberkulose sind.

(2) Der Kreishauptmann / Stadthauptmann kann im Einzelfall Personen verpflichten, sich einer näher bezeichneten Untersuchung und der Entnahme von Untersuchungsmaterial zu unterwerfen, zur Feststellung, ob sie frei von aktiver und offener Tuberkulose sind. Der § 2 Abs. 2 Satz 2 gilt entsprechend.

(3) Die nach § 1 Abs. 2 zur Anzeige verpflichteten Personen sowie die Kranken, Krankheits- und Ansteckungsverdächtigen haben auf Befragen über alle wichtigen Umstände Auskunft zu erteilen.

§ 4

Schutzmaßnahmen.

(1) Personen, die an aktiver oder offener Tuberkulose leiden oder unter dem Verdacht einer solchen Erkrankung stehen, dürfen zu keiner Beschäftigung verwendet werden, bei der die Gefahr besteht, daß sie Krankheitserreger auf andere Personen oder Lebensmittel übertragen.

(2) Der Kreishauptmann / Stadthauptmann kann solchen Personen die Ausübung bestimmter Berufe oder die Tätigkeit in bestimmten Betrieben ganz oder teilweise untersagen.

2. głowa rodziny,
3. każda osoba zajęta zawodowo pielęgnacją lub leczeniem chorego,
4. każdy, w którego mieszkaniu lub pomieszczeniu miał miejsce wypadek podejrzenia, zachorowania lub śmierci,
5. oglądacz zwłok.

Obowiązek osób wymienionych w p. 2 do 5 zachodzi tylko wtedy, gdy nie istnieje któraś z poprzednio wymienionych osób, obowiązanych do zgłoszenia.

(3) Zgłoszenie musi zawierać nazwisko, imię, zawód i adres osoby, która zachorowała oraz rodzaj choroby i jej rozszerzenie. W razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu jako też w razie przyjęcia do szpitala lub zwolnienia, należy ponownie dokonać zgłoszenia; w zgłoszeniu o zwolnieniu należy podać, czy osoba zwolniona jest wyleczona oraz czy wydziela jeszcze zarazki choroby przenośnej.

§ 2

Umieszczenie.

(1) Gubernator okręgu (wydział spraw zdrowotnych) może zarządzić odpowiednie umieszczenie chorego na gruźlicę.

(2) Wykonanie zarządzenia należy do właściwego starosty powiatowego / starosty miejskiego. Jeżeli chory wzbrania się postąpić w myśl niniejszego zarządzenia, można go zmusić do tego przy pomocy środków policyjnych.

§ 3

Badanie na gruźlicę.

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Zdrowotnych) oraz gubernatorowie okręgów (wydział spraw zdrowotnych) mogą zarządzić ogólnie lub dla określonych grup osób badania celem stwierdzenia, czy osoby te wolne są od czynnej i otwartej gruźlicy.

(2) Starosta powiatowy / starosta miejski może w poszczególnym wypadku zobowiązać osoby do poddania się bliżej określonemu badaniu oraz do oddania materiału do badań celem stwierdzenia, czy wolne są od czynnej i otwartej gruźlicy. § 2 ust. 2 zdanie 2 obowiązuje odpowiednio.

(3) Osoby obowiązane do zgłoszenia według § 1 ust. 2 jako też chorzy, osoby podejrzane o chorobę i zakaźność winny na zapytanie udzielić wyjaśnień co do wszelkich ważnych okoliczności.

§ 4

Zarządzenia ochronne.

(1) Osób cierpiących na czynną lub otwartą gruźlicę lub podejrzanych o tego rodzaju zachorowanie nie wolno używać do żadnych czynności, przy których zachodzi niebezpieczeństwo przeniesienia przez nich zarazków choroby na inne osoby lub środki żywności.

(2) Starosta powiatowy / starosta miejski może zabronić takim osobom wykonywania określonych zawodów lub zatrudniania ich w określonych zakładach całkowicie lub częściowo.

§ 5
Gemeindliche Tuberkulosebekämpfungseinrichtungen.

Die Gemeinden (Gemeindeverbände) sind verpflichtet, zur Bekämpfung der Tuberkulose Einrichtungen im Rahmen der nach § 7 Satz 2 erlassenen Richtlinien zu schaffen und die Kosten ihrer Unterhaltung zu tragen.

§ 6
Tuberkulosehilfe.

(1) Für Reichsdeutsche, Volksdeutsche und Deutschstämmige wird Tuberkulosehilfe in sinngemäßer Anwendung der Verordnung über die Tuberkulosehilfe vom 8. September 1942 (Reichsgesetzbl. I S. 549) und der hierzu ergangenen oder noch ergehenden Durchführungserlasse gewährt. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilungen Gesundheitswesen und Innere Verwaltung) wird ermächtigt, durch Verwaltungsanordnung etwa erforderliche Anpassungs- und Überleitungsvorschriften zu treffen.

(2) Für Nichtdeutsche wird Tuberkulosehilfe nach fürsorgerechtlichen Bestimmungen gewährt, die im Verwaltungswege erlassen werden. An Stelle der Gemeinden (Gemeindeverbände) tritt für die endgültige Kostentragung die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

§ 7
Richtlinien.

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Gesundheitswesen) erläßt Richtlinien für die Errichtung und Unterhaltung der Tuberkulosebekämpfungseinrichtungen. Für gemeindliche Tuberkulosebekämpfungseinrichtungen sind die Richtlinien im Einvernehmen mit der Hauptabteilung Innere Verwaltung zu erlassen.

§ 8
Strafvorschriften.

(1) Wer den Vorschriften der §§ 1, 3 und 4 dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung erlassenen Anordnungen zuwiderhandelt, wird nach Maßgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty, im Nichtbeitreibungsfall mit Haft bis zu drei Monaten bestraft.

(2) Den Strafbescheid erläßt der Kreishauptmann / Stadthauptmann.

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann / Stadthauptmann die Sache an die deutsche Staatsanwaltschaft ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und Geldstrafe oder auf eine dieser Strafen erkennen.

§ 9
Ermächtigung.

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Gesundheitswesen) wird ermächtigt, zu den §§ 1 bis 4 dieser Verordnung Anordnungen zu erlassen.

Krakau, den 21. Juli 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 5
Urządzenia gminne celem zwalczania gruźlicy.

Gminy (związki gmin) są obowiązane do zakładania urządzeń celem zwalczania gruźlicy w ramach wytycznych, wydanych w myśl § 7 zdanie 2 oraz do ponoszenia kosztów ich utrzymania.

§ 6
Pomoc w wypadkach gruźlicy.

(1) Obywatelom Rzeszy Niemieckiej, osobom narodowości niemieckiej oraz osobom pochodzenia niemieckiego udziela się pomocy w wypadkach gruźlicy w myśl odpowiedniego stosowania rozporządzenia o pomocy w wypadkach gruźlicy z dnia 8 września 1942 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 549) oraz wydanych w związku z tym lub mających jeszcze wyjść dekretów wykonawczych. Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Zdrowotnych i Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) do wydania w drodze zarządzeń administracyjnych ewentualnie potrzebnych przepisów dostosowawczych i przechodnich.

(2) Osobom nie będącym Niemcami udziela się pomocy w wypadku gruźlicy według postanowień prawnych o opiece, które wydane będą w drodze administracyjnej. W miejsce gmin (związków gmin) wstępuje w sprawie ostatecznego ponoszenia kosztów Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych).

§ 7
Wytyczne.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Zdrowotnych) wyda wytyczne dla zakładania i utrzymywania urządzeń celem zwalczania gruźlicy. Odnośnie do gminnych urządzeń celem zwalczania gruźlicy należy wydać wytyczne w porozumieniu z Głównym Wydziałem Spraw Wewnętrznych.

§ 8
Przepisy karne.

(1) Kto wykracza przeciwko przepisom §§ 1, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia lub przeciwko zarządzeniom wydanym celem ich wykonania, podlega w myśl rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300) karze grzywny do 1000 złotych, w razie nieściągalności karze aresztu do trzech miesięcy.

(2) Orzeczenie karne wydaje starosta powiatowy / starosta miejski.

(3) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, starosta powiatowy / starosta miejski odstępuje sprawę prokuraturze niemieckiej. Sąd może orzec karę więzienia i grzywny lub jedną z tych kar.

§ 9
Upoważnienie.

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Zdrowotnych) do wydania zarządzeń do §§ 1 do 4 niniejszego rozporządzenia.

Kraków, dnia 21 lipca 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Entschädigung von Kriegssach- und Volkstumsschäden im Generalgouvernement.

Vom 21. Juli 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Deutsche erhalten für im Generalgouvernement entstandene Kriegssach- und Volkstumsschäden eine Entschädigung, wenn sie

1. im Zeitpunkt des schadenbringenden Ereignisses und zur Zeit der Antragsstellung deutsche Staatsangehörige waren oder
2. deutsche Volkszugehörige sind oder vor ihrer Einbürgerung waren.

(2) Deutsche Volkszugehörige im Sinne dieser Verordnung sind Personen, die im Besitz der Kennkarte gemäß der Verordnung über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 26. Januar 1940 (VBlGG. I S. 36) sind oder gemäß § 6 und § 6 a der Ersten Durchführungsvorschrift in der Fassung der Zweiten Durchführungsvorschrift vom 15. Juli 1942 (VBlGG. S. 412) als deutsche Volkszugehörige behandelt werden.

(3) Umsiedler, die sich im Besitz eines Umsiedlerausweises befinden, können entschädigt werden, wenn ihr Antrag zugelassen wird.

§ 2

(1) § 1 gilt auch für juristische Personen und andere Personenvereinigungen des privaten Rechts, wenn die deutsche Beteiligung in dem zu § 1 Nr. 1 genannten Zeitpunkt mehr als 75% des Kapitals betrug. Bei geringerer Beteiligung können sie zum Entschädigungsverfahren zugelassen werden.

(2) Juristische Personen des deutschen öffentlichen Rechts können zum Entschädigungsverfahren zugelassen werden.

§ 3

Personen nichtdeutscher Staatsangehörigkeit können zum Entschädigungsverfahren nach dieser Verordnung zugelassen werden. Dies gilt nicht für Staatsangehörige des ehemaligen polnischen Staates, für die eine Sonderregelung besteht.

§ 4

(1) Für die Gewährung von Entschädigungen für Kriegssachschäden gelten sinngemäß in der jeweiligen Fassung die Kriegssachschädenverordnung vom 30. November 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 1547) und die Durchführungsbestimmungen dazu.

(2) Die Bestimmungen dieser Verordnung gelten nicht für Schäden der deutschen Schiffahrt.

(3) Die den obersten Reichsbehörden nach den Bestimmungen der Kriegssachschädenverordnung übertragenen Befugnisse üben die entsprechenden Hauptabteilungen der Regierung des Generalgouvernements aus.

Rozporządzenie

w sprawie odszkodowania za rzeczowe szkody wojenne i narodowe w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 21 lipca 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Niemcy otrzymują odszkodowanie za rzeczowe szkody wojenne i narodowe, powstałe w Generalnym Gubernatorstwie, jeżeli

1. w chwili zdarzenia powodującego szkodę i w czasie składania wniosku byli obywatelami niemieckimi albo
2. są narodowości niemieckiej lub byli przed uzyskaniem obywatelstwa.

(2) Narodowości niemieckiej w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są osoby, posiadające kartę rozpoznawczą w myśl rozporządzenia o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 36) lub uważane jako przynależne do Narodu Niemieckiego w myśl § 6 i § 6 a pierwszego postanowienia wykonawczego w brzmieniu drugiego rozporządzenia wykonawczego z dnia 15 lipca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 412).

(3) Osobom przesiedlonym, posiadającym dowód przesiedlenia, można udzielić odszkodowania, o ile wniosek ich będzie dopuszczony.

§ 2

(1) § 1 dotyczy również osób prawnych i innych zrzeszeń osób prawa prywatnego, o ile udział niemiecki w chwili wymienionej w § 1 p. 1 wynosił więcej niż 75% kapitału. W wypadku mniejszego udziału mogą być dopuszczone do postępowania odszkodowawczego.

(2) Osoby prawne niemieckiego prawa publicznego mogą być dopuszczone do postępowania odszkodowawczego.

§ 3

Osoby nie posiadające obywatelstwa niemieckiego można dopuścić do postępowania odszkodowawczego w myśl niniejszego rozporządzenia. Nie dotyczy to obywateli byłego Państwa Polskiego, dla których istnieje odrębne unormowanie.

§ 4

(1) Odnośnie do udzielenia odszkodowań za rzeczowe szkody wojenne obowiązują odpowiednio w każdorazowym brzmieniu rozporządzenie o rzeczowych szkodach wojennych z dnia 30 listopada 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1547) oraz odnośne postanowienia wykonawcze.

(2) Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie obowiązują odnośnie do szkód żeglugi niemieckiej.

(3) Uprawnienia, poruczone według postanowień rozporządzenia o rzeczowych szkodach wojennych naczelnym władzom Rzeszy, wykonują odpowiednie główne wydziały Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

§ 5

(1) Volkstumsschäden sind Sach- und Vermögensschäden, die Deutsche in der Zeit vom 1. April 1939 bis 25. Oktober 1939 wegen ihres deutschen Volkstums

1. durch Angehörige der bewaffneten Macht,
2. durch Beamte des ehemaligen polnischen Staates,
3. unter polnischer Herrschaft durch politische Gegner oder infolge einer Flucht, die wegen dringender Gefahr für Leib und Leben als notwendig angesehen werden konnte,

erlitten haben.

(2) Für die Gewährung von Entschädigungen gemäß Abs. 1 gelten sinngemäß in der jeweiligen Fassung die Verordnung über Volkstumsschäden in den eingegliederten Ostgebieten vom 7. Februar 1941 (Reichsgesetzbl. I S. 85) und die Durchführungsbestimmungen dazu.

§ 6

(1) Für das Verfahren gelten sinngemäß in der jeweiligen Fassung die Kriegssachschädenverordnung vom 30. November 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 1547) und die Durchführungsbestimmungen dazu.

(2) Entschädigungsbehörde ist das Kriegsschädenamt in Krakau.

§ 7

(1) Gegen die Entscheidung des Kriegsschädenamtes ist die Beschwerde gegeben, wenn die Beschwerdesumme einen Betrag von 20 000 Zloty übersteigt oder das Kriegsschädenamt die Beschwerde zuläßt. Über die Beschwerde entscheidet ein beim Kriegsschädenamt zu bildender Spruchsenat. Der Spruchsenat wird durch Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) im Einvernehmen mit dem Reichsminister des Innern errichtet.

(2) Die Beschwerde ist beim Kriegsschädenamt binnen einem Monat seit Zustellung der angefochtenen Entscheidung einzulegen. Erachtet das Kriegsschädenamt die Beschwerde für begründet, so kann es ihr abhelfen. Andernfalls ist die Beschwerde dem Spruchsenat vorzulegen.

§ 8

Die in der Kriegssachschädenverordnung vom 30. November 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 1547) bestimmten Befugnisse des Vertreters des Reichsinteresses nimmt die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) wahr.

§ 9

(1) Diese Verordnung tritt am 1. September 1943 in Kraft. Die am 31. August 1943 bei dem Reichsverwaltungsgericht (Entschädigungsabteilung des Reichskriegsschädenamtes) anhängigen Sachen werden nach den bisherigen Vorschriften abgewickelt.

(2) Die Verordnung über die Entschädigung von Kriegs- und Volkstumssachschäden im Generalgouvernement vom 22. April 1941 (VBlGG. S. 232) tritt mit Ablauf des 31. August 1943 außer Kraft.

Krakau, den 21. Juli 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 5

(1) Szkodami narodowymi są szkody rzeczowe i majątkowe, które ponieśli Niemcy w czasie od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 25 października 1939 r. z powodu ich narodowości niemieckiej

1. przez osoby przynależne do Sił Zbrojnych,
2. przez urzędników byłego Państwa Polskiego,
3. pod rządami polskimi przez przeciwników politycznych lub wskutek ucieczki, którą można było uważać za konieczną z powodu naglącego niebezpieczeństwa dla ciała i życia.

(2) Odnośnie do udzielenia odszkodowań w myśl ust. 1 obowiązują odpowiednio w każdorazowym brzmieniu rozporządzenie o szkodach narodowych na wcielonych obszarach wschodnich z dnia 7 lutego 1941 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 85) oraz odnośne postanowienia wykonawcze.

§ 6

(1) Odnośnie do postępowania obowiązują odpowiednio w każdorazowym brzmieniu rozporządzenie o rzeczowych szkodach wojennych z dnia 30 listopada 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1547) oraz odnośne postanowienia wykonawcze.

(2) Władzą dla spraw odszkodowania jest Urząd Szkód Wojennych w Krakau.

§ 7

(1) Na decyzję Urzędu Szkód Wojennych przysługuje zażalenie, jeżeli suma będąca przedmiotem zażalenia przewyższa kwotę 20 000 złotych lub Urząd Szkód Wojennych dopuszcza zażalenie. Zażalenie rozstrzyga senat orzekający, który ma być powołany przy Urzędzie Szkód Wojennych. Senat orzekający utworzony zostanie zarządzeniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) w porozumieniu z Ministrem Rzeszy Spraw Wewnętrznych.

(2) Zażalenie wnieść należy do Urzędu Szkód Wojennych w ciągu miesiąca od doręczenia zaskarżonej decyzji. O ile Urząd Szkód Wojennych uważa zażalenie za uzasadnione, to może je uwzględnić. W przeciwnym wypadku zażalenie należy przedłożyć senatowi orzekającemu.

§ 8

Uprawnienia rzecznika interesów Rzeszy, określone w rozporządzeniu o rzeczowych szkodach wojennych z dnia 30 listopada 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1547), wykonuje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów).

§ 9

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1943 r. Sprawy, toczące się w dniu 31 sierpnia 1943 r. w Sądzie Administracyjnym Rzeszy (Oddział Odszkodowań Urzędu Szkód Wojennych Rzeszy), załatwione będą według dotychczasowych przepisów.

(2) Rozporządzenie o odszkodowaniu za rzeczowe szkody wojenne i narodowe w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 22 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 232) traci moc obowiązującą z upływem dnia 31 sierpnia 1943 r.

Krakau, dnia 21 lipca 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

Tarifordnung

zur Änderung der Tarifordnung vom 17. Mai 1943 zur Regelung der Heimfahrten für die in Betrieben der privaten Wirtschaft im Generalgouvernement neueingestellten deutschen Gefolgschaftsmitglieder.

(Tarifregister Nr. 96/2)

Vom 25. Juni 1943.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) und des § 1 der Dritten Durchführungsverordnung hierzu vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Die Tarifordnung zur Regelung der Heimfahrten für die in Betrieben der privaten Wirtschaft im Generalgouvernement neueingestellten deutschen Gefolgschaftsmitglieder (Tarifregister Nr. 96/1) vom 17. Mai 1943 (VBlGG. S. 229) wird wie folgt geändert:

§ 1 erhält folgende Fassung:

„§ 1

(1) Den in Betrieben der privaten Wirtschaft im Generalgouvernement neueingestellten verheirateten deutschen Gefolgschaftsmitgliedern, deren Ehegatten oder minderjährige Kinder im Reich ihren ständigen Aufenthalt haben, ist nach viermonatiger ununterbrochener Beschäftigung in einem Betriebe innerhalb der folgenden vier Monate je eine bezahlte Heimfahrt zu diesem Aufenthaltsort und zurück zum Arbeitsort zu gewähren; das gleiche gilt

1. für ledige neueingestellte deutsche Gefolgschaftsmitglieder, die vor ihrer Einstellung im Generalgouvernement mit im Reich ansässigen Verwandten, Pflegeeltern, minderjährigen Pflege- oder unehelichen Kindern ganz oder überwiegend aus eigenen Mitteln einen gemeinsamen Haushalt geführt haben und ihnen weiterhin Unterhalt leisten,
2. für verwitwete und geschiedene neueingestellte deutsche Gefolgschaftsmitglieder, die im Reich ansässige minderjährige eheliche Kinder im eigenen Hausstand unterhalten haben und von hier aus weiterhin unterhalten.

(2) Sonstigen neueingestellten ledigen deutschen Gefolgschaftsmitgliedern, deren Vater oder Mutter im Reich ständigen Aufenthalt hat, ist nach sechsmonatiger ununterbrochener Beschäftigung in einem Betriebe innerhalb der folgenden sechs Monate je eine bezahlte Heimfahrt zu diesem Aufenthaltsort und zurück zum Arbeitsort zu gewähren.

(3) Allen anderen neueingestellten deutschen Gefolgschaftsmitgliedern ist nach sechsmonatiger ununterbrochener Beschäftigung in einem Betriebe innerhalb der folgenden zwölf Monate je eine bezahlte Heimfahrt zu ihrem letzten Wohnsitz und zurück zum Arbeitsort zu gewähren.

(4) Den Zeitpunkt der Heimfahrt bestimmt der Betriebsführer. Er soll hierbei berechtigte Wünsche des Gefolgschaftsmitgliedes soweit als möglich berücksichtigen.

(5) Neueingestellt im Sinne dieser Tarifordnung sind die Gefolgschaftsmitglieder, die nach den bestehenden Bestimmungen nicht als entsandt angesehen werden können."

§ 2

Diese Tarifordnung ist vom 1. Mai 1943 an anzuwenden.

Krakau, den 25. Juni 1943.

Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
In Vertretung
Rhetz

Anordnung

über das Patent- und Gebrauchsmusterrecht im Generalgouvernement.

Vom 22. Juli 1943.

Im Benehmen mit der Regierung des Generalgouvernements hat der Reichsminister der Justiz in Anwendung der Verordnung zur Rechtsangleichung zwischen dem Reich und dem Generalgouvernement auf dem Gebiet des Patent- und Gebrauchsmusterrechts vom 1. Juni 1943 (Reichsgesetzbl. I S. 353) die Verordnung über das Patent- und Gebrauchsmusterrecht im Generalgouverne-

Zarządzenie

o prawie patentowym i wzorów użytkowych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 22 lipca 1943 r.

Minister Rzeszy Sprawiedliwości w porozumieniu z Rządem Generalnego Gubernatorstwa wydał w zastosowaniu rozporządzenia celem przystosowania prawa obowiązującego w Generalnym Gubernatorstwie do prawa obowiązującego w Rzeszy w zakresie prawa patentowego i wzorów użytkowych z dnia 1 czerwca 1943 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 353) rozporządzenie o prawie paten-

ment vom 30. Juni 1943 (Reichsgesetzbl. I S. 380) erlassen. Hiernach können nach dem 31. Juli 1943 beim Patentamt in Warschau Patent- und Gebrauchsmuster nicht mehr angemeldet werden. Zur Durchführung dieser Verordnung im Generalgouvernement bestimme ich folgendes:

I.

Die nach dem 31. Juli 1943 bei dem Patentamt in Warschau eingehenden Patent- und Gebrauchsmusteranmeldungen sind in der Annahmestelle des Patentamts anzuhalten, lediglich mit dem Eingangsstempel zu versehen und mit allen Anlagen noch an demselben Tage an die Einsender zurückzugeben. Dabei ist ein Bescheid nach dem Muster der Anlage beizufügen, der für alle Anmeldungen, die von Deutschen stammen, in deutscher, für alle übrigen Anmeldungen in polnischer Sprache abzufassen ist. Der dem Bescheid beizufügende Auszug aus der Verordnung über das Patent- und Gebrauchsmusterrecht im Generalgouvernement vom 30. Juni 1943 soll zweckmäßigerweise die §§ 1, 2 und 3 der Verordnung umfassen. Die für derartige Neuanmeldungen entrichteten Gebühren sind unverzüglich von Amts wegen zurückzuzahlen.

II.

Dem Patentamt in Warschau verbleiben nach dem 31. Juli 1943 folgende Aufgaben:

1. das Warenzeichenwesen im bisherigen Umfange;
2. das Geschmacksmusterwesen im bisherigen Umfange;
3. die Überwachung der bereits erteilten Patente, die Einziehung der Jahresgebühren sowie die Löschung und Nichtigerklärung von Patenten;
4. die weitere Bearbeitung der bis zum 31. Juli 1943 beim Patentamt in Warschau eingegangenen Patentanmeldungen.

III.

Dem Dirigenten für das Patentamt verbleiben nach dem 31. Juli 1943 folgende Aufgaben:

1. die Aufsicht über die aufzuarbeitenden Restanmeldungen;
2. die Aufsicht über die Angehörigen des Patentamtes in Warschau;
3. die Erteilung von Kriegslizenzen auf Grund der Anordnung über gewerbliche Schutzrechte und Urheberrechte der Staatsangehörigen Großbritanniens und Nordirlands, Kanadas, der Südafrikanischen Union und Australiens vom 16. Oktober 1940 (VBlGG. II S. 529), der Anordnung über gewerbliche Schutzrechte und Urheberrechte neuseeländischer Staatsangehöriger vom 26. Juli 1941 (VBlGG. S. 455) und der Anordnung über gewerbliche Schutzrechte und Urheberrechte von Angehörigen der Vereinigten Staaten von Amerika vom 3. Februar 1943 (VBlGG. S. 97) sowie die Kontrolle der bereits erteilten Lizenzen;

towym i wzorów użytkowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 30 czerwca 1943 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 380). Wobec tego po dniu 31 lipca 1943 r. patenty i wzory użytkowe nie mogą być więcej zgłaszane w Urzędzie Patentowym w Warschau. Celem wykonania niniejszego rozporządzenia w Generalnym Gubernatorstwie postanawiam co następuje:

I.

Zgłoszenia patentu i wzorów użytkowych, wpływające po dniu 31 lipca 1943 r. do Urzędu Patentowego w Warschau, należy zatrzymać w biurze podawczym Urzędu Patentowego, zaopatrzyć jedynie w prezentatę i jeszcze w tym samym dniu zwrócić przysyłającym ze wszystkimi załącznikami. Do tego należy dołączyć orzeczenie według wzoru załącznika, który dla wszystkich zgłoszeń pochodzących od Niemców należy sporządzić w języku niemieckim, dla wszystkich innych zgłoszeń w języku polskim. Wyciąg z rozporządzenia o prawie patentowym i wzorów użytkowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 30 czerwca 1943 r., który należy dołączyć do orzeczenia, winien celowo zawierać §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia. Opłaty uiszczone dla tego rodzaju nowych zgłoszeń należy niezwłocznie z urzędu zwrócić.

II.

Urzędowi Patentowemu w Warschau po dniu 31 lipca 1943 r. pozostają następujące zadania:

1. sprawy znaków towarowych w dotychczasowym zakresie;
2. sprawy wzorów zdobniczych w dotychczasowym zakresie;
3. kontrola już udzielonych patentów, ściąganie opłat rocznych jak również umorzenie i unieważnienie patentów;
4. dalsze opracowanie zgłoszeń patentów, które wpłynęły do Urzędu Patentowego w Warschau do dnia 31 lipca 1943 r.

III.

Dyrygentowi Urzędu Patentowego w Warschau po dniu 31 lipca 1943 r. pozostają następujące zadania:

1. nadzór nad będącą w opracowaniu resztą zgłoszeń;
2. nadzór nad personelem Urzędu Patentowego w Warschau;
3. udzielanie licencyj wojennych na podstawie zarządzenia w sprawie przemysłowych praw ochronnych i praw autorskich obywateli Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Kanady, Unii Południowo-Afrykańskiej i Australii z dnia 16 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 529), zarządzenia w sprawie przemysłowych praw ochronnych i praw autorskich obywateli Nowej Zelandii z dnia 26 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 455) i zarządzenia w sprawie przemysłowych praw ochronnych i praw autorskich obywateli Stanów Zjednoczonych Ameryki z dnia 3 lutego 1943 r. (Dz. Rozp. GG. str. 97) jak również kontrola już udzielonych licencyj;

4. die Wahrnehmung der Geschäfte des Patentgerichtshofs nach der Verordnung über die Nachprüfung von rechtskräftigen Entscheidungen des Patentamts in Warschau vom 27. Mai 1942 (VBlGG. S. 297).

Krakau, den 22. Juli 1943.

Der Leiter
der Hauptabteilung Justiz
in der Regierung des Generalgouvernements
In Vertretung
Kühnast
Dirigent für das Patentamt

4. wykonanie spraw Sądu Patentowego według rozporządzenia o sprawdzaniu prawomocnych rozstrzygnięć Urzędu Patentowego w Warschau z dnia 27 maja 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 297).

Krakau, dnia 22 lipca 1943 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Sprawiedliwości
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
W zastępstwie
Kühnast
Dyrygent Urzędu Patentowego

Anlage

zu Abschnitt I

Patentamt in Warschau

Warschau, den . . . .

An

. . . .

. . . .

Ihre am . . . . hier eingegangene

Patent-Gebrauchsmusteranmeldung betr. . . . . . .

. . . .

wird anliegend zurückgesandt, da nach der Verordnung vom 30. Juni 1943 über das Patent- und Gebrauchsmusterrecht im Generalgouvernement Patente und Gebrauchsmuster vom 1. August 1943 ab beim Patentamt in Warschau nicht mehr angemeldet werden können.

Ein Auszug aus der genannten Verordnung ist umstehend abgedruckt. Es wird insbesondere auf § 1 Abs. 1 (Anmeldung beim Reichspatentamt) verwiesen. Die Anmeldung beim Reichspatentamt (Anschrift: Berlin SW 61, Gitschiner Straße 97—103) muß in deutscher Sprache abgefaßt sein. Die Anmeldegebühr beträgt

für eine Patentanmeldung . . . 25 RM. (50 Zl.),
für eine Gebrauchsmusteranmeldung 15 RM. (30 Zl.).

. . . Anlagen

Załącznik

do rozdziału I

Urząd Patentowy w Warschau

Warschau, dnia . . . .

Do

. . . .

. . . .

W załączeniu zwraca się Pańskie zgłoszenie

patentu-wzoru użytkowego dot: . . . .

. . . .

które wpłynęło tutaj w dniu . . . ., gdyż według rozporządzenia o prawie patentowym i wzorów użytkowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 30 lipca 1943 r. od dnia 1 sierpnia 1943 r. patenty i wzory użytkowe nie mogą być więcej zgłaszane w Urzędzie Patentowym w Warschau.

Wyciąg z wymienionego rozporządzenia jest odbity na odwrotnej stronie. W szczególności zwraca się uwagę na § 1 ust. 1 (zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeszy). Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeszy (Adres: Berlin SW 61, Gitschiner Straße 97—103) musi być sporządzone w języku niemieckim. Opłata za zgłoszenie wynosi

za zgłoszenie patentu . . . . . 25 RM. (50 zł)
za zgłoszenie wzoru użytkowego . 15 RM. (30 zł)

. . . Załączniki

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich 24,— Zloty (12,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle des Verordnungsblattes, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau, Poststraße 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półroczna 24,— zł (12,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 zł (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstraße 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).